

עת"א 42067/07/14 - א ד נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 42067-07-14 ד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כב' השופט יואל עדן
העותר:	א ד (אסיר)
נגד	שרות בתי הסוהר
המשיב:	

פסק דין

1. בפני עתירה למתן חמישה סעדים שונים - שילוב העותר בהליך שיקומי; הסרת ההשגחה על העותר; משך זמן הטיפול בתלונותיו שהוגשו לגורמיחוץ כגון יועמ"ש שב"ס והיחידה לחקירות שוטרים; אי "ניהול חוקי" לגבי הפעלת קנס ללא פסק דין, וכוונתו להפעלת מאסר במקום קנס; אי קבלת מוצרים (כנראה שהזמין בקנטינה) כגון דיסקים ו DVD;

העותר נשפט למאסרו השלישי למשך שש עשרה שנים, בגין שלוש עבירות אינוס, ניסיון למעשה סדום, מעשים מגונים, תקיפת קטין, איומים כליאת שווא, גרימת היזק בזדון והתעללות בקטין.

בנוסף ניתן צו ל - 41 ימי מאסר בגין אי תשלום קנס.

2. אכן, כטענת ב"כ המשיב, ראוי היה כי העותר היה מגיש עתירותיו בנפרד עבור כל סוגיה, ואין לצרף נושאים שונים.

המשיב התייחס לטענות העותר בתשובתו כמפורט להלן :

- שילוב העותר בטיפול - בשל סוג העבירות בהן הורשע העותר, הוא סווג כעבריין מין ואלמ"ב, ונעשו ניסיונות לשלבו בקבוצות טיפוליות בתחום האלמ"ב, אך הוא הגיע למפגשים בודדים בלבד. עוד נטען כי לעותר הוצעו מסגרות טיפול נוספות בתחום עבריינות המין וגמילה מאלכוהול, אך הוא סרב לכך, ועתידה להיפתח בחודש ספטמבר 2014 קבוצה בנושא כישורי חיים וטיפול זה יוצע לו.

- סטאטוס העותר כאסיר השגחה - נטען כי העותר מאובחן כסובל ממחלת נפש מסוג סכיזופרניה ובעברו

אשפוזים פסיכיאטריים, ונבדק לאחרונה ע"י פסיכיאטרית ביום 11.8.2013, כאשר ההחלטה על סיווגו כאמור ניתנה בסמכות ולאור בחינת הממצאים הרפואיים והפסיכיאטרים בעניינו. נטען כי העותר נבדק לאחרונה על ידי פסיכיאטרית בתאריך 11.8.2013, ומאז הבדיקה האחרונה הוא מסרב לשתף פעולה בטיפול ובמעקב פסיכיאטרי וכי אין עילה לביצוע הבדיקה בכפייה, ובמידה והעותר ישנה עמדתו בענין זה ניתן יהיה לערוך לו בדיקה עדכנית ולבחון הגדרה זו, ובמצב דברים זה לא ניתן להסיר את הגדרתו כאסיר השגחה, וכי גורמי הטיפול מציינים כי התרשמותם הינה כי מצבו הנפשי של העותר אינו יציב, קיימות תנודות רבות במצב רוחו, והתנהגותו לעיתים חסרת גבולות ותוקפנית והינו חסר תובנה באשר לצורך בטיפול.

- תלונות לגורמי חוץ - הנושא נבדק ונמצא כי כל פניותיו של העותר שנשלחו לקצין תלונות אסירים נענו לו בחזרה במעטפה סגורה ואין תלונות שלא טופלו.

- מאסר בגין קנס - העותר טען כי הוטלה עליו שנת מאסר בגין אי תשלום קנס, אולם בפועל מתגובת ב"כ המשיב ופקודת המאסר אשר צורפה אליה עולה כי מדובר בצו מאסר עקב אי תשלום קנס, לפיו על העותר לרצות 41 יום בגין יתרת קרן קנס שהיא 1,354 ₪.

- אי קבלת מוצרים מהקנטינה (דיסקים ודי.וי.די.) - נאמר בדיון כי בקשת העותר בענין דיסקים התעכבה מאחר והסוכן של הדיסקים היה בצו 8, הבקשה נשלחה ותטופל בקרוב. לענין מכשיר די.וי.די. נאמר בתגובה כי כלל לא הוזמן על ידי העותר.

3. בדיון טען העותר כי טרם סיימו לטפל בתלונתו ביח"ס, אולם לאחר מכן ציין כי "פניתי אליהם עוד פעם ושלחו לי עוד מכתב בדקו בשנית וסיימו את הטיפול בתלונה" [פר' מיום 2.9.2014 עמ' 2 שו' 11].

עוד ציין העותר כי ככל הידוע לו הוסיפו לו שנת מאסר בגין הקנס שלא שילם, והוא לא הסכים עם טענות ב"כ המשיב בענין זה.

העותר טען כי ניסה פעמים רבות להשתלב בהליכי שיקום, והשתתף באופן פעיל במפגשים אולם הקבוצות עצמן הופסקו באמצע.

לענין הזמנת ה DVD טען כי נאמר לו שאין מכשיר.

יצוין כי לעותר עתירה נוספת העתידה להידון ביום 9.9.2014, ובמסגרתה אחד הסעדים המבוקשים הוא לאשר לו הכנסת דיסקים אשר לא ניתן לרכוש בקנטינה, ועוד יצוין כי העותר עמד על כך שהדיון בשתי העתירות יהיה בנפרד.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בעתירה, בתגובה לה ובנספחים לתגובה, באתי למסקנה כי דין

העתירה על כל חלקיה להידחות.

לענין שילוב העותר בטיפול, כעולה מתגובת ב"כ המשיב, נעשו נסיונות לשילובו של העותר בהליכי טיפול, הליכים שככל הנראה הסתיימו טרם עת, עקב התנהלות העותר עצמו. מכל מקום, עולה כי בקרוב תפתח קבוצה נוספת, אשר אליה מתעדים לשלב את העותר. ככל שאכן הופסקו קבוצות באמצע יש להצטרף על כך, אולם מהעולה מתגובת המשיב ונספח התייחסות הגורם הסוציאלי לעתירה אשר עיקריה מפורטים לעיל בתשובת המשיב, לא ניתן לומר כי לא נעשו נסיונות לשלב את העותר, ולא ניתן לומר כי המשיב פעל בחוסר סבירות.

באשר לסוגיית סיווגו של העותר כאסיר הנתון להשגחה, אני מוצא כי מדובר בהחלטה סבירה וכי הסיווג לא נקבע שרירותית אלא בהסתמך על עמדת הגורמים המקצועיים וכפועל יוצא מבדיקות והערכות פסיכיאטריות אשר נערכו. עמדת המשיב נסמכת על עמדה רפואית של פסיכיאטרים ועמדת גורמים טיפוליים לפיה מצבו הנפשי אינו יציב, ולא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה זו ובסיווג האמור. יתירה מכך, המשיב מציין כי ככל שהעותר ישנה עמדתו וגישתו ישתף פעולה ויאפשר טיפול ומעקב פסיכיאטרי, ניתן יהיה לערוך לעותר בדיקה עדכנית ולבחון את ההגדרה. הנה כי כן, לא רק שההחלטה סבירה ומבוססת על ממצאים רפואיים כאמור, אלא שהמשיב אף מוכן לשוב ולבחון אותה ככל שהעותר ישנה עמדתו. לאור זאת אין כל מקום לטענה בדבר חוסר סבירות בפעולת והחלטת המשיב.

לענין הטיפול בתלונותיו של העותר, כעולה מתגובת ב"כ המשיב ואף מאמרותיו של העותר במהלך הדיון, ניכר כי תלונותיו טופלו, בין אם התוצאה נושאת חן בעיני העותר ובין אם לאו.

לענין המאסר במקום קנס - לתגובת המשיב צורפה פקודת מאסר חתומה, וממנה עולה כי הוטל על העותר מאסר של 41 יום בלבד, בגין אי תשלום קנס, ולא שנה כפי שטען בעתירה. תוספת זו למאסר אשר הוטל על העותר הינה בהתאם לצו מאסר שניתן על ידי בית משפט, ואינני מוצא כל פגם או טעות של המשיב בענין זה.

העותר העלה בדיון טענות על סכומים גבוהים ושונים, לפיכך יובהר כי המאסר אשר הוטל בגין אי תשלום קנס הינו כמפורט בנספח לתגובת המשיב, והינו מאסר של 41 יום בגין אי תשלום קנס אשר יתרתו לתשלום על פי צו המאסר מיום 13.1.2012 הינה 1,354 ₪.

אכן נפסק פיצוי בסכום גבוה, אך הצו מיום 13.1.2012 הינו בגין אי תשלום קנס.

העותר טוען כי לפני הגשת העתירה נאמר לו כי יש לו מאסר של 17 שנים, וכי בגין הקנס הוטלה עליו שנת מאסר. על פי תגובת המשיב, ועל פי הצו אשר צורף אליה, בגין אי תשלום קנס מדובר ב - 41 יום מאסר.

לאור כל האמור לעיל העתירה, על כל חלקיה, נדחית.

פסק הדין יועבר לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.